

Σ. Λάχαν.

*Υπό Βελιγραδίου
τ. 3. προσέχας γραφείο
Α. Γ. Γιαννιέρου*

ΕΤΟΣ Ζ'.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΓΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

Εν Βόλῳ ἑτησίᾳ Δρ. 10
Θεσσαλίᾳ καὶ λοιπῇ Ἑλλάδι 12
Εν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. χρ. 12

Διευθυντῆς καὶ ὑπεύθυνος ΔΗΜΟΣΘ. ΡΙΖΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ

Ι. Φ. ΜΠΕΜΠ

27ος Βελγιοεργασις
Σχ. 3. προσχός γραφισ.
Α. Γ. Γιαννιόπουλος

ΑΡΙΘ. 541

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΣ

Δι' ἑκάστον στίχον

Ἐν τῇ πρώτῃ σελίδι Λεπτ. 50

Ἐν τῇ β' καὶ γ' σελίδι λ. 30

Ἐν δὲ τῇ δ' " " 10

Εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν

Ι. Φ. ΜΠΕΜΠΟΣ Διαχειριστὴς

ΣΟ. ΡΙΖΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΘΕΣΣΑΛΙΚΗ

Βιβλιογραφία

Γ. Λαμπάκη, ὑφηγητοῦ τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας ἐν τῷ Ἐθνικῷ Πανεπιστημίῳ. — Ἡ Μονὴ Δαφνίου μετὰ τὰς ἐπισκευὰς ἐν Ἀθήναις 1899, ἐκ τῶν Καταστημάτων Ἀνέστη Κωνσταντινίδου.

Τοιοῦτον τίτλον φέρει βιβλίον εἰς δὸν σχῆμα συγκείμενον ἐξ ὀκτώ τυπ. φύλλων μετ' εἰκόνων πραγματευόμενον περὶ τῆς Μονῆς τοῦ Δαφνίου μετὰ τὰς ἐπισκευὰς καὶ τὰ ψηφοθετήματα τοῦ κ. ΝΟΝΟ.

Δὲν εἶνε ἡ πρώτη συγγραφή τοῦ κ. Λαμπάκη· ἤδη πολλὰ τοιαῦτα ἔργα ἐξέδοτο ὁ ὀτρυνὸς τῶν μουσῶν θεράπων καὶ μύστης τῆς τέχνης καὶ εἶνε γνωστὸς καθ' ἅπαντα τὸν ἐπιστημονικὸν κόσμον διὰ τὰς πολλὰς καὶ ἐμβριθεῖς αὐτοῦ μελέτας καὶ συγγραφὰς ἐπὶ τῆς βυζαντινῆς Ἀρχαιολογίας, αἱ δὲ πολλαὶ καὶ ἐμβριθεῖς κρίσεις διαφόρων ξένων ἀρχαολόγων περὶ τῶν προηγουμένων ἔργων αὐτοῦ ἐν δυεῖς τυπογραφικοῖς φύλλοις προτασσόμεναι τοῦ ἔργου ἄρκοῦσι, νομίζομεν, νὰ καταδείξωσι τὴν σπουδαιότητα τῶν ἔργων τοῦ κ. Λαμπάκη.

Ἀμφότερα τὰ συγγράμματα περὶ τῆς Μονῆς Δαφνίου τοῦ κ. Λαμπάκη ἀποτελοῦσι τὰς βάσεις τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας ἡ δὲ Μονὴ Δαφνίου, ὁ Χριστιανικὸς καὶ Βυζαντιανὸς οὗτος παρθενὼν τοῦ μεσαιωνικοῦ ἑλληνισμοῦ, εἶνε ζῶν μνημεῖον ἐξόχου καλλιτεχνίας καὶ μουσεῖον τῆς Χριστιανικῆς Ἀρχαιολογίας, ὅπερ ἀνίδρυσεν διὰ τοῦ καλὰμου καὶ δι' ἀθανάτου αἴγλης περιέβαλεν ὁ κ. Λαμπάκης, διασώσας αὐτὸ ἀπὸ τῆς καταστροφῆς, εἰς ἣν πρὸ αἰώνων ἦν καταδεδικασμένον, μέχρι βεβηλώσεως ἀτυχῶς, χρησιμεῦσαν ὡς φρενοκομεῖον ! !

Πόσα ὀφείλει ἡ πατρίς καὶ ἡ ἐπιστήμη τῷ κ. Λαμπάκῃ διὰ τοὺς ἀτρύτους κόπους αὐτοῦ, οὓς καταβάλλει ὑπὲρ τῶν χριστιανικῶν μνημείων, τοῦτο εἶνε εἰς θέσιν νὰ κρίνωσι μόνον ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐτάχθησαν ὑπὸ τοῦ Ὑψίστου λάτρεις τοῦ καλοῦ. Ἡμεῖς δὲ ἐν τῇ ἀφανείᾳ ἡμῶν συγχαίρομεν καὶ δημοσίᾳ τὸν χαλκέντερον ἐργάτην τοῦ καλοῦ εὐχόμενοι αὐτῷ ὅπως ὅσον τάχος εἴδομεν καὶ νέα ἔργα αὐτοῦ πρὸς δόξαν τῆς πατρίδος καὶ ὠφέλειαν τῆς ἐπιστήμης.

Ν. Ι. Γιαννόπουλος